

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale di Bolzano (Itālija) 2009. gada 19. jūnija rīkojumu — kriminālprocess pret Martha Nussbaumer

(Lieta C-224/09)

(2009/C 205/42)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Bolzano

Lietas dalībniece pamata procesā

Martha Nussbaumer

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai ar tādu valsts tiesību aktu, kāds ir 2008. gada 9. aprīļa Likumdošanas dekrēts Nr. 81, it īpaši kopsakarā ar noteikumu, kurš iekļauts 90. panta 11. punktā, — daļā, kurā šajā tiesību aktā ir paredzēta atkāpe no pasūtītāja vai projekta vadītāja pienākuma jebkuram būvlaukumam, kurā darbojas vairāk nekā viens uzņēmums, iecelt sagatavošanas koordinatoru saskaņā ar tās pašas normas 3. punktu, privātiem darbiem, kuriem nav vajadzīga būvniecības atļauja, neizvērtējot, kāds ir darbu raksturs un īpašie riski, kuri uzskaitīti Direktīvas II pielikumā, — ir pārkāpts regulējums, kas paredzēts 1992. gada 24. jūnija Direktīvas 92/57/EEK ⁽¹⁾ 3. pantā?
- 2) Vai ar valsts tiesību aktu, kāds ir 2008. gada 9. aprīļa Likumdošanas dekrēts Nr. 81, it īpaši ar noteikumu, kurš iekļauts 90. panta 11. punktā, ir pārkāpts regulējums, kas paredzēts 1992. gada 24. jūnija Direktīvas 92/57/EEK 3. pantā saistībā ar pasūtītāja vai projekta vadītāja pienākumu katrā gadījumā iecelt koordinatoru projekta izpildes laikā būvlaukumos, neatkarīgi no darbu veida, tātad arī tādu privātu darbu gadījumā, kuriem nav vajadzīga būvniecības atļauja, kuri var ietvert Direktīvas II pielikumā minētos riskus?
- 3) Vai ar noteikumu, kurš iekļauts ar 2008. gada 9. aprīļa Likumdošanas dekrēta Nr. 81 90. panta 11. punktu, — daļā, kurā ir paredzēts izpildes koordinatora pienākums izstrādāt darba drošības plānu vienīgi tad, ja privātu darbu gadījumā, kuriem nav vajadzīga būvniecības atļauja, projekta gaitā līdzās pirmajam uzņēmumam, kuram darbi uzdoti sākotnēji, projektā iesaistās citi uzņēmumi, — ir pārkāpts 1992. gada 24. jūnija Direktīvas 92/57/EEK 3. pants, kurā ikvienā gadījumā ir noteikts pienākums iecelt izpildes koor-

dinatoru, neatkarīgi no darbu veida, un kurā nav pieļauta atkāpe no pienākuma izstrādāt darba drošības un veselības aizsardzības plānu gadījumā, ja attiecīgie darbi ir saistīti ar īpašiem riska veidiem, kādi uzskaitīti Direktīvas II pielikumā?

⁽¹⁾ OV L 245, 6. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Giudice di pace di Cortona (Itālija) 2009. gada 19. jūnija rīkojumu — Joanna Jakubowlka Edyta/Alessandro Maneggia

(Lieta C-225/09)

(2009/C 205/43)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di pace di Cortona

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Joanna Jakubowlka Edyta

Atbildētājs: Alessandro Maneggia

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai EKL 3. panta [1. punkta] g) apakšpunkts, 4., 10., 81. un 98. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nepieļauj tādu valsts regulējumu kā to, kas izriet no 2003. gada 25. novembra likuma Nr. 339 1. un 2. panta, ar kuriem no jauna tiek ieviesta advokāta profesijas praktizēšanas nesavienojamība ar nepilna laika nodarbinātību valsts civildienestā, un ierēdņiem, kas ir uzņemti zvērinātu advokātu skaitā, tiek liegts praktizēt profesijā, ar kompetentās Advokātu kolēģijas padomes lēmumu svītrotot viņus no advokātu reģistra, ja vien ierēdnis neizvēlas izbeigt civildienesta attiecības?
- 2) Vai EKL 3. panta [1. punkta] g) apakšpunkts, 4., 10. un 98. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nepieļauj tādu valsts regulējumu kā to, kas izriet no 2003. gada 25. novembra likuma Nr. 339 1. un 2. panta, ar kuriem no jauna tiek ieviesta advokāta profesijas praktizēšanas nesavienojamība ar nepilna laika nodarbinātību valsts civildienestā, un ierēdņiem, kas ir uzņemti zvērinātu advokātu skaitā, tiek liegts praktizēt profesijā, ar kompetentās Advokātu kolēģijas padomes lēmumu svītrotot viņus no advokātu reģistra, ja vien ierēdnis neizvēlas izbeigt civildienesta attiecības?

- 3) Vai Padomes 1977. gada 22. marta Direktīvas 77/249/EEK par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus⁽¹⁾, 6. pants, kurā ir noteikts, ka “jebkura dalībvalsts var izslēgt advokātus, kuri atrodas algota darba attiecībās ar valsts vai privātu uzņēmumu, no darbības veikšanas saistībā ar šā uzņēmuma pārstāvēšanu tiesvedības procesā tiktāl, cik šajā valstī reģistrētajiem advokātiem nav atļauts veikt šīs darbības”, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nepieļauj tādu valsts regulējumu kā to, kas izriet no 2003. gada 25. novembra likuma Nr. 339 1. un 2. panta, ar kuriem no jauna tiek ieviesta advokāta profesijas praktizēšanas nesavienojamība ar nepilna laika nodarbinātību valsts civildienestā, un ierēdņiem, kas ir uzņemti zvērinātu advokātu skaitā, tiek liegts praktizēt profesijā, ar kompetentās Advokātu kolēģijas padomes lēmumu svītrojot viņus no advokātu reģistra, ja vien ierēdnis neizvēlas izbeigt civildienesta attiecības, ja šo valsts regulējumu piemēro arī advokātiem, kuri atrodas algota darba attiecībās un darbojas advokāta profesijā izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību?
- 4) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvas 98/5/EK par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija⁽²⁾, 8. pants, kurā ir noteikts, ka “advokāts, kurš reģistrēts uzņēmējā dalībvalstī ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, var praktizēt kā algots jurists, strādājot pie cita advokāta, advokātu asociācijā vai juridiskā firmā, vai valsts vai privātā uzņēmumā, ciktāl uzņēmēja dalībvalsts to atļauj advokātiem, kuri reģistrēti ar šajā valstī lietoto profesionālo nosaukumu”, ir jāinterpretē tādējādi, ka to nepiemēro advokātiem, kuri kā ierēdņi ir nodarbināti uz nepilnu darba laiku?
- 5) Vai vispārīgais Kopienų tiesiskās palāvēības un jau iegūto tiesību aizsardzības princips nepieļauj tādu valsts regulējumu kā to, kas izriet no 2003. gada 25. novembra likuma Nr. 339 1. un 2. panta, ar kuriem no jauna tiek ieviesta advokāta profesijas praktizēšanas nesavienojamība ar nepilna laika nodarbinātību valsts civildienestā, kuru piemēro arī advokātiem, kuri 2003. gada likuma Nr. 339 spēkā stāšanās brīdī jau bija reģistrēti advokātu reģistros, 2. pantā paredzot tikai īsu “papildlaiku”, lai viņi izdarītu izvēli starp civildienestu vai profesionālo praksi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale ordinario di Torino (Itālija) 2009. gada 22. jūnija rīkojumu — Antonino Accardo u.c./Comune di Torino

(Lieta C-227/09)

(2009/C 205/44)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Torino

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammar-della, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponzo, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergianni Rizzo, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Atbildētāja: Comune di Torino

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1993. gada 23. novembra Direktīvas 93/104/EK⁽¹⁾ par dažiem darba laika organizācijas aspektiem 5., 17. un 18. pants ir interpretējami tādā nozīmē, ka tie ir tieši piemērojami valsts tiesību sistēmā neatkarīgi no formālās transponēšanas vai neatkarīgi no valsts normām, ar kurām ierobežota šo pantu piemērojamība atsevišķām profesiju kategorijām, prāvā, kurā ir notikusi tādu darba koplīgumu pieņemšana, kuri atbilst minētajai direktīvai?
- 2) Vai dalībvalsts tiesai katrā ziņā ir pienākums neatkarīgi no šādas tiesas ietekmes izmantot tādu direktīvu, kas vēl nav transponēta vai kuras piemērojamību pēc transponēšanas, šķiet, nepieļauj valsts normas, kā valsts tiesību interpretācijas līdzekļi un tādā kā norādi, ar kuru kliedēt iespējamās interpretācijas šaubas?

⁽¹⁾ OV L 78, 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 77, 36. lpp.